

Който не работи не трябва да яде

Живеела някога в едно село мома хубавица на име Богданка. От всичките моми тя била най-красива, но била много глезена.

Родителите ѝ угаждали за всичко, не ѝ позволявали да се труди, гледали я като писано яйце и всичко ѝ давали наготово.

Красивата мома растяла и се разхубавявала все повече и повече, но никой ерген от селото не я искал за жена, защото по цял ден нищо не подхващала и никому не помагала.

– Как да я вземеш за жена? – казвали момците. – Нито ще подреди вкъщи, нито ще изчисти двора, нито ще ти сготви.

И времето си минавало, а красивата мома си оставала сама вкъщи, където родителите ѝ продължавали да я гледят.

Един ден дошли сватове от друго село. Те разпитали коя е най-хубавата мома и скоро потропали на вратата в дома на глезената Богданка.

Майката и бащата на Богданка ги посрещнали и ги нагостили. Щом сватовете видели колко красива е глезената девойка, поискали ръката ѝ.

– За добър момък ще се омъжи – заговорили сватовете. – Хем е красив, хем силен, хем работлив.

Майката и бащата се зарадвали, че най-после и тяхната щерка ще се задоми, и склонили.

След няколко седмици дошли пак сватовете с момъка и направили скромна сватба. После тръгнали да си ходят заедно с Богданка.